

INHOUD. In memoriam prof. dr. J. Cardinaal. — NED. STUD. ORGANISATIE: Voorstellen der Commissie voor Wetswijziging. — D. S. C.: Bibliotheek Soc. Phoenix; Schaken. — STUDIE EN TECHNIEK: Centr. Comm. v. Studiebelangen; Practische Studie; Over de drijvende Scheepsbrandkast; Wetenschap en Werkelijkheid. — VEREENIGINGSLEVEN: Ned. Chr. Stud. Vereeniging; Technologisch Gezelschap; Verslag van de lezing van den heer E. C. Fimmen; Psychotechniek en beroepskeuze. — SPREEKTRIBUNE: Uit de Groote-Menschenpers; Des proffen dochterkeim. — BOEKBESPREKING: Almanak der D.V.S.V. 1922; Jaarboek van Ned. Amb. en Nijverheidskunst. — INGEKOMEN TIJDSCHRIFTEN. — T. H.: Wijzigingen in den lesrooster; Uitslag gehouden Cand. en Ing. examens. — MEDEDEELINGEN: Vrije Studie. — CORRESPONDENTIE.

PROF. DR. J. CARDINAAL. †

Op Zondag 5 Februari overleed onze bekende oud-hoogleraar Prof. Dr. J. Cardinaal w.i.

Hij verliet onze T.H. in het jaar 1919, een datum die niet zoo ver achter ons ligt, dan dat niet een groot gedeelte onder ons zich zijn sympathieke persoonlijkheid duidelijk zullen herinneren.

We meenden dit niet treffender te kunnen doen uitkomen, dan door het plaatsen van onderstaand stukje dat we overnamen uit de N. R. Ct.) geschreven door een zijner oud-leerlingen.

„Den dag, na welken Prof. Pekelharing de laatste eer werd bewezen, ontsliep weder een oud-hoogleraar der Technische Hoogeschool, prof. Cardinaal. Het noemen van beider namen in één zin, zou reeds daarom reden hebben, daar beiden hun werkkraft aan die onderwijsinrichting gaven, toen zij nog Polytechnische School heette, maar vooral omdat, niet minder dan zulks met eerstgenoemden hoogleraar het geval was, van prof. Cardinaal gesproken mag worden als van een markante figuur.

Bij een samenkomst van hoogleeraren in het publiek viel als vanzelf ieders aandacht op hem. Luisterend bijv. naar een voordracht, veelal het ietwat schrale lichaam in de gekleede jas tegen een der zijleuningen van den stoel gedrongen, de andere leuning met de hand vast omklemd, was reeds de kop van prof. Cardinaal een studie op zichzelf waard.

Het hooge en breede voorhoofd, de wilskrachtige mond, de eigenaardige, soms halfgesloten, spreker en publiek onderzoekende oogen, alles trok de aandacht in dit gelaat, waaraan nog bijzondere bekoring werd verleend, door den eigenaardigen vlokkigen haardos. De innerlijke onrust verraadt zich ieder oogenblik door een nog iets verder terugwerpen van het lichaam door een plotseling gaan verzitten.

Nerveusiteit toch, hoezeer door een krachtigen wil beheerscht, was een der eigenschappen van prof. Cardinaal, die er ook toe medewerkte de aandacht op hem te vestigen. Op weg naar het college, bezig met de straks te behandelen vraagstukken, vergat de hoogleraar soms zijn omgeving, dan den pas versnellend, dan even poozend. Een volkomen professorale figuur.

Maar het waren niet deze eigenschappen en evenmin zijn buitengemeene bekwaamheden, hoezeer ook deze laatste op den persoon hun stempel drukten, maar de eigenschappen van zijn hart die prof. Cardinaal tot een der meest geziene hoogleeraren hebben gemaakt, waarvan de geschiedenis van P. S. en van T. H. kan gewagen.

Treffend kwam dit uit door de verslagenheid, die het heengaan van hun oud-collega bij zijn vroegere ambtgenooten verwekte. Met name kwam de herinnering terug aan de periode van drie jaren, dat prof. Cardinaal rector der Technische Hoogeschool was en menigeen getuigt thans nog van den eerbied en de erkentelijkheid voor de wijze, waarop moeilijkheden werden besproken en bezwaren uit den weg geruimd.

Zij, die dagelijks met hem samenwerkten, roemen nog steeds, hoe hij de kern der kwestie kon blootleggen en een scherpe diagnose kon stellen.

Bij zijn studenten was prof. Cardinaal geliefd in den besten zin. Begaafder, tot hart en gemoed sprekenden hoogleraar, humaner examiner kan men zich moeilijk denken. Hoe prof. Cardinaal tot hen sprak, de collegebanken kunnen het thans nog getuigen.

Op den Verversdijk, waar hij zoo tal van jaren college gaf, waren die banken als overdekt met schetsen, den hoogleraar in actie weergevend. Want hoe ging hij in zijn onderwerp op!

Wij zien hem nog voor ons, de eigenschappen van den bol beschrijvend. Met rechter- en linkerhand de wording van het lichaam aangevend, zoo overtuigend, dat het imaginaire lichaam voor hem werkelijkheid werd en de plaats waar die bol voor hem leven had gekregen, eenigszins gemeden werd.

Ook van de typische, op de hem eigenaardige en bekorende wijze uitgesproken zinswendingen, kon men menig staaltje terugvinden.

Die liefde, den hoogleraar toegedragen, kwam sprekend tot uiting bij afscheid van de hem zoo dierbaar geworden instelling.

Een album, bevattend namen van tal van vrienden, hem toen aangeboden bij het zoo schitterend geslaagde schilderij van den oud-hoogleraar door prof. Gips, legt daarvan nog thans het bewijs af.

Tot voor zeer korten tijd is de oud-hoogleraar van zijn belangstelling in het onderwijs getuigenis blijven afleggen door het afnemen van examens aan de T.H. Menig student zal het rouwen dezen examinerator voor goed te moeten missen.

Het was hier slechts de plaats voor eene korte herinnering aan zijn positie aan onze Hoogeschool, en het particuliere leven, waarbij hij toch aan zooveel als voorbeeld mocht dienen, moest op den achtergrond blijven, maar ook reeds het voorgaande moge als getuigenis dienen dat in prof. Cardinaal is heengegaan een groot man met een gouden hart.”

NEDERL. STUDENTEN ORGANISATIE.

Voorstellen der Commissie voor Wetswijziging.

L. S.!

De Commissie voor Wetswijziging, thans definitief samengesteld uit de H.H.:

- Mr. J. C. van Sandick, Praeses, (als afgestudeerd jurist);
- P. Heering, Secretaris, voor het bureau);
- R. A. Jas, (voor het Delftsche Corps);
- E. Tekenbroek, (voor de faculteiten);
- J. L. Bigot, (voor de bonden)

acht het wenschelijk, alvorens tot definitieve opstelling en regeling van het Outwerp-Statuut over te gaan, Uwe meening te vernemen omtrent de principes welke zij denkt in hare regeling tot uiting te brengen.

1. De N. S. O. blijft opgebouwd uit Studentenverenigingen eenerzijds en Studieverenigingen anderzijds.

2. De Studentenverenigingen (dit zijn rechtspersoonlijkheid bezittende verenigingen van Studenten die studentenbelangen behartigen, zooals corps, bond, vereniging van meisjesstudenten) vormen tezamen de vergadering van Studentenverenigingen (een betere naam hiervoor is nog te bedenken) waarin elke vereniging één vertegenwoordiger heeft, die stemt volgens het aantal leden zijner vereniging. Zij kiezen tezamen het Bestuur-college, en wel aldus:

3. Elke Universiteit of Hoogeschool heeft één vertegenwoordiger in dit bestuur; de verkiezing zal bij Huishoudelijk Reglement aldus geregeld worden dat groote minderheden bij deze verkiezing niet verwaarloosd zullen worden.

Dit is mogelijk:

- a. doordat de Studentenverenigingen uit één universiteitsstad één afgevaardigde benoemen;
- b. door vrije stemming doch met inachtneming van bovenvermeld principe dat elke Universiteit of Hoogeschool één vertegenwoordiger heeft;
- c. door de samenstelling van dit Bestuur afhankelijk te maken van de in de Nederlandsche studentenwereld bestaande groepeerings der Studentenverenigingen, zoodat elke groep corps, bond, vereniging van meisjesstudenten) een aantal vertegenwoordigers heeft, evenredig aan het aantal der tot die groep behorende studenten. Ook bij deze methode echter moet elke Universiteit of Hoogeschool één vertegenwoordiger hebben.

4. De Studieverenigingen vormen tezamen de vergadering van Studieverenigingen (vergadering van faculteitsbesturen). Aan het hoofd hiervan staat een Bestuur bestaande uit één afgevaardigde van elke Universiteit of Hoogeschool.

5. De Besturen genoemd in punt 3 en 4 vormen tezamen het Hoofdbestuur, dat een gesalarieerd secretaris-penningmeester benoemt die tevens secretaris-penningmeester van de in punt 3 en 4 genoemde Besturen is. Praeses van het Hoofdbestuur is de praeses van het Bestuurscollege.

6. Het Dagelijksch Bestuur wordt gevormd door de presidenten van de Besturen genoemd in punt 3 en 4, en de secretaris-penningmeester, terwijl de Hoofdredacteur der „Minerva” en de Directeur der Boekencentrale eventueel zitting in H.B. en D.B. zullen hebben.

7. De vergadering van Studentenverenigingen en die van Studieverenigingen vormen tezamen de algemeene vergadering der N. S. O. waarin elke vereniging volgens zijn ledenaantal stemt.

Uit het bovenstaande blijkt dat de federatieve gedachte is losgelaten, hetwelk aan de Commissie gewenscht voorkwam wegens de vele daarmede in de praktijk gebleken moeilijkheden, en in overeenstemming is met de op de

algemeene vergadering van 19 December 1921 aangenomen motie van de Delftsche Senaat.

Wij brengen speciaal onder Uwe aandacht de wijze van verkiezing van het Bestuurscollege, die groote moeilijkheden geeft; de regelingen 3b en c willen voorkomen dat dit Bestuur eenzijdig samengesteld zou zijn.

De Commissie besteedt ook haar aandacht aan de mogelijkheid om een betere financiële basis te scheppen; als eenig middel wordt een aanmerkelijke contributieverhoging overwogen.

Uw op- en aanmerkingen over deze en andere kwesties worden gaarne vóór 12 Februari door den Secretaris der Commissie tegemoet gezien.

Namens de Commissie:

De Secretaris,

P. HEERING.

Pieterskerkhof 26, Leiden.

DELFTSCH STUDENTENCORPS.

BIBLIOTHEEK SOCIETEIT PHOENIX.

Nieuw aangeschafte boeken.

II. Fransch.

- Henri Bordeaux. — La Nouvelle Croisade des Enfants.
- Léon Daudet. — l'Amour est un Songe.
- Georges Duhamel — Les Hommes abandonnés.
- Catulle Mendès. — Les Mères ennemies.
- Octave Mirbeau. — La vache tachetée.

IV. Duitsch.

- Nikolai Gogol. — Ukranische Geschichten.
- Carl Sternheim. — Busekow. (Eine Novelle)
- Linke Poot. — Der deutsche Maskenball.

SCHAKEN.

Dank zij een zeven-mannig Utrechtsch team konden we ditmaal gelijk spel purgeeren. De heeren vermochten het volgende te presteeren:

v. Epen Taalman Kip—v. Dunné	1—0
„Looper”	—Groen 0—1
Treffers	—Ekker 1—0
Janssen	—de Veer 1—0
Kalff	—Meyer 0—1
Franco	—Tollenaar 0—1
v. d. Hoeven	—de Vooy 0—1
w. n. o.	—N. N. 0—1
Utrecht—Delft	4—4.

STUDIE EN TECHNIEK.

CENTRALE COMMISSIE TOT BEHARTIGING VAN DE STUDIEBELANGEN DER INGESCHEVENEN AAN DE TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

De President en de Secretaris houden spreekuur elke Woensdag van 11 $\frac{1}{2}$ tot 12 $\frac{1}{2}$ uur, ten huize van den Secretaris, Laan van Overvest 54.

„PRACTISCHE STUDIE”.

Lezing met Lichtbeelden, op Maandag 13 Februari 1922, des avonds ten 8 ure, in de Bibliotheek der T. H., te houden door Jhr. A. H. OP TEN NOORT, over: „Stadsrioleering en Rioolwaterzuivering.” Toegelicht door vele lichtbeelden uit Europa en Indië.

OVER DE DRIJVENDE SCHEEPSBRANDKAST.

De drijvende scheepsbrandkast is eene Nederlandsche uitvinding van de laatste jaren en van zoodanig algemeen belang, dat het mij wenschelijk voorkomt, dat een ieder, die op de hoogte wil blijven van de vorderingen der techniek en hare praktische toepassingen op industrie, verkeerswezen, etc. van het bovenvermelde kennis neme.

Waar het hier een speciaal *Nederlandsche* vinding betreft, kan het niet anders, dan dat deze zich in een meer dan gewone belangstelling moet verheugen. Ook is hier niet sprake van de een of andere nieuwigheid op speciaal gebied, zoodat b.v. alléén „insiders” in die branche er het belangwekkende van zouden kunnen opmerken, doch het geldt een zaak, waar per slot een elkeen bij kan geïnteresseerd worden.

De drijvende scheepsbrandkast namelijk, hoe tegenstrijdig het misschien in het eerst moge klinken, poogt te zijn een middel ter meerdere beveiliging van waardevolle documenten, geldswaardige papieren etc., bij hun vervoer per stoomschip over den Oceaan.

Aan een brochure, opgesteld door de „N.V. Mij. tot Exploitatie van Van Blaaderen's Drijvende Scheepsbrandkasten”, te Amsterdam ontleen ik het volgende:

De bedoeling heeft voorgezeten, een zóódanige opberging en plaats te geven aan de door een stoomer te vervoeren waardepapieren etc., dat zij, bij een eventueele scheepsramp, zoodra het juiste moment daarvoor is gekomen, zich van het schip losmaken, om daarna aan de oppervlakte van den oceaan te blijven, in plaats van onherroepelijk naar den zeebodem te verdwijnen.

Daartoe is geconstrueerd een stalen kast, van eivormige gedaante, welke door vier metalen armen wordt vastgehouden en op een onderstel rust. Daarbij is de inrichting zóódanig, dat, wanneer de kast tien Meter onder de oppervlakte van de zee mocht komen, de vier stalen armen automatisch loslaten, als gevolg van den opwaartschen druk. De kast schiet omhoog en blijft aan de oppervlakte van de zee drijven.

Wanneer het schip in ondiep water kome te zinken, dan blijft dus de kast aan boord. De kast is aan de bovenzijde voorzien van een signaal-apparaat, bestaande uit:

12 vuurpijlen, afgaande met één uur tusschenpoozen,

1 sterk licht, telkens met 4 minuten tusschenpoozen, één minuut brandend,

1 hoorn, die met 9 minuten tusschenpoozen, telkens één minuut geluid geeft.

Het terugvinden van de kast wordt daardoor zeer vergemakkelijkt.

Het signaal-apparaat wordt door een uurwerk gedreven, dat 3 maanden achtereen loopt.

Verdere bijzonderheden: De kast is bestand tegen een hitte van 1700° C en een buitendruk van 10 Atm.

De thans gebruikte kasten hebben een laadvermogen van 3000 K G. en nemen een dekruimte in van 4 × 2 Meter.

De kast heeft meerdere afzonderlijke wanden, elk uit 3 staalplaten bestaande. Er is een ronde opening aangebracht, welke met twee afsluitdeksels kan worden afgesloten. Men plaatst de kast zoodanig op het stoomschip, dat deze van de commandobrug af, zichtbaar is.

Zooals reeds vermeld, is het beheer der genoemde toestellen in handen van de N.V. Mij. tot Exploitatie van Van Blaaderen's Drijvende Scheepsbrandkasten, in samenwerking met den Staat der Nederlanden.

Aan alle postkantoren in Nederland en Koloniën zijn nu speciale zegels verkrijgbaar gesteld, recht gevend op vervoer van de, van die zegels voorziene stukken per drijvende brandkast.

Het verschuldigde bedrag is 15 cents per 20 gram of gedeelte daarvan.

Om een waarborg te scheppen voor absoluut veilige overkomst van het, der brandkast toevertrouwde, werd een aparte regeling getroffen, wat betreft, de opening of sluiting van den toestel vóór en na de overvaart, welke hierop neerkomt, dat de sleutels *in verzegelden toestand* ingepakt, medevervoerd worden en na aankomst *in dien toestand* aan den ambtenaar, belast met het openen, moeten worden overhandigd.

Binnenkort wordt een aanvang gemaakt met den zegelverkoop en behoeft geen nader betoog, dat met de nieuwe verzendingswijze in een groote leemte wordt voorzien.

De zegels zullen verkrijgbaar worden gesteld in de waarden van resp. f 0,15, f 0,60, f 0,75, f 1,50, f 2,25, f 4,50 en f 7,50.

Als bijzonderheid moge niet onvermeld blijven dat de *Stoomvaart-Maatschappij „Nederland”*, de eerste Mij. is geweest, die hare schepen beschikbaar stelde voor het doen plaatsen van de drijvende brandkasten.

De brochure geeft overigens eenige interessante afbeeldingen van de onderdeelen en de plaatsing der drijvende brandkast, alsmede van de te gebruiken „Brandkast”-zegels.

H. W. J. v. H.

WETENSCHAP EN WERKELIJKHEID.

In „De Ingenieur” van 4 Februari 1922 No. 5 staat een stuk van Prof. J. A. van der Kloes over „Wetenschap en Werkelijkheid”. Na een korte inleiding bespreekt Prof. Van der Kloes het onderwijs op de ambachtsscholen en Middelbare Technische Scholen, dat z. i. te uitgebreid is. Dan volgt eene beschouwing over de T. H., die vooral omdat ze van Hoogleeraarszijde komt, zeer belangwekkend is:

..... En nu de Technische Hoogeschool! Blijkens het voorloopig verslag omtrent de begroting voor Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen, oordeelden sommige leden der Tweede Kamer de examen-eischen aan de T.H. te hoog. „De studie wordt daardoor van zoo langdurigen aard, dat de jongelui eerst op 26 à 27 jarigen leeftijd in de maatschappij komen. Een kortere studie, gevolgd door een vroegere intrede in de praktijk, verdiende de voorkeur.”

Die heeren hebben zoowaar den spijker op den kop geslagen. Jammer dat hij naast het hout zit! M. a. w. al laat de toestand aan de T.H. in vele opzichten te wenschen over, het zal niet veel geven of men er buitenaf over praat. Verbetering zal uit eigen boezem voort moeten komen en daartoe schijnt mij vooralsnog de kans niet groot. Immers is elk hoogleeraar baas op eigen erf Er is een curatorium, dat over de belangen en de rechten der T.H. en over de administratieve aangelegenheden waakt, maar het zou al heel ver moeten komen, als curatoren zich met den gang van het onderwijs bemoeiden. Ik heb minderwaardige onderwijzers gekend, maar nooit vernomen, dat zij van hoogerhand op de vingers getikt werden. Is dit niettemin geschied, dan heeft het niets geholpen. Onderlinge beoordeeling van professoren, zoo die al tot uiting is gekomen, leidt ook tot niets, zoolang men meent elkaar te moeten ontzien. Dan heeft men nog het oordeel der studeerende jeugd, het meest juiste van alle. Ik heb een tijd gekend dat dit met groote rondborstigheid in den Studenten-Almanak werd geuit. Dit kan wel enkele malen ter harte zijn genomen, doch veel heeft het nooit uitgewerkt. Later is daarvoor in de plaats een studenten-commissie voor studiebelangen verzezen, die met een professoren-commissie overleg pleegt, doch de klachten blijven bestaan. Er blijven altijd leervakken, waarin een repetitor onmisbaar is, omdat de hoogleeraar er niet in slaagt zijn hoorders de noodige kennis voor het examen bij te brengen.

Dit brengt mij op het Repetitorium, doch nemen wij eerst het tegenovergestelde daarvan, de „Vrije Studie”. Daarover heeft men, zoolang mij heugt, een groot woord gehad. Zij heeft aan P.S. en T.H. echter nooit anders bestaan dan in den naam van een genootschap, dat zijn ontstaan te danken heeft aan dagen van strijd in het grijze verleden, doch weldra evengoed een naam als „Nut en Vermaak”, „Ons Genoegen”, „Ontwikkeling zij ons doel” enz. enz. had kunnen dragen, wanneer zulke namen meer studentikoos waren geweest. Ik ben er meermalen gast geweest, o.a. onder het gehoor van SPEENHOFF in diens jongen tijd.

Ik heb enkele begaafde jongelieden gekend, die meenden aan vrije studie te kunnen doen en daartoe 's avonds naar de welvoorzene boekerij gingen, doch het is hun niet al te best gekomen.

Neen — zoo was het reeds aan de oude P.S. en zoo is het nog meer met het veel uitgebreidere onderwijs aan de T.H. het geval; wie op zijn tijd zijn diploma wil halen moet regelmatig tot zich nemen, wat hem wordt voorgezet en alle vrije studie tot gelegener tijden — zoo die ooit voor hem aanbreken — uitstellen.

Repetitors zijn in de tegenwoordige studentenwereld nuttige, ja onmisbare leden der maatschappij. Zij hebben hun leerstof volkomen in de macht en groote ervaring in het mededeelen, inprenten en beperken daarvan. Ik kan mij voorstellen dat menig ingenieur den repetitor van weleer dankbaar herdenkt, die hem hielp in te halen wat hij op de eene of andere manier had verzuimd. Ik heb onder hen goede kennissen en vrienden gehad, maar ik heb er ook een gekend, in zijn soort een verdienstelijk man, die er, behalve een welbezochte drilschool, ook een fabriek van examenteekeningen op na hield. ¹⁾

Of er nog van die teekeningen-fabrieken zijn is mij niet bekend. Wel bestaat er een degelijk, militair-streng ingerichte, welbeklante drilschool onder leiding van een erkend knap man. Verbaasde het mij eenigen tijd geleden nog te vernemen dat men aan een zekere universiteit door repetitielessen in korteren tijd mr. in de rechten wordt dan door collegebezoek, hetzelfde is, naar ik uit betrouwbare bronnen vernam, nu het geval met het propaedeutisch examen aan de T.H.

Op een zeker college, dat voltallig zijnde een 300-tal toehoorders had moeten bevatten, waren er . . . zes, waarvan de helft opnemers van bedoelden drillmeester.

Waar deze dingen ter sprake kwamen heb ik telkens de meening hooren verkondigen: Dat is de schuld van de professoren! Ik heb het niet tegen kunnen spreken.

Er zijn op het gebied der z.g.n. exacte wetenschappen onderwerpen, die den ingenieur slechts bij hooge uitzondering te pas komen, doch waaraan als examenvak hooge waarde wordt toegekend. Waarom? Op die vraag heb ik nooit anders ten antwoord gekregen dan . . . als middel tot ontwikkeling van den geest!

Zijn de uitgebreide ingenieursstudies dan zoo weinig geestontwikkeland, dat daartoe een afzonderlijk leervak ingesteld moest worden?

Er zijn enkele jongelieden, die er zeer weinig moeite mede hebben, en er zou zeker niets tegen in te brengen zijn, indien de hoogleeraar zulke onderwerpen in vrije (z.g.n. facultieve) colleges behandelde. Hetzelfde geldt voor zekere nieuwe snuffjes op wis- en natuurkundig gebied waarvan men nu en dan (ook als examenvak) hoort spreken. Maar tegen zulk een vrijheid van studie rijst al dadelijk het bezwaar, dat op zulke colleges bijna niemand verschijnt. Verreweg de meeste studenten laten zich niet in met

onderwerpen van studie, die buiten de examens blijven, en hun streven is over het algemeen op beperking der studie gericht. Ik herinner mij b.v. een verzoekschrift aan de afdeling Weg- en Waterbouw om vrij te komen van een (m.i. zeer nuttig) uur per week werktuigkundig teekenen.

Als tegenstelling daarvan heeft het mij in vroegere jaren meermalen getroffen, dat men, eenmaal in bezit van het ingenieursdiploma, het onderwijs onvolledig en uitbreiding daarvan wenschelijk achtte. Aan die wenschen is grootendeels voldaan; de instelling der T.H. bracht dan ook de verlenging van den tevoren vierjarigen studietijd tot vijf jaren mede.

Tegenwoordig hoor ik andere noten kraken, en het zijn waarlijk geen geringe lieden, die dat doen. Een paar aanhalingen:

„Men komt zoo langzamerhand tot de overtuiging, in weerwil van de T.H. een bekwaam ingenieur te kunnen worden”.

„Te Delft verliest men in de eerste jaren meer en meer zijn gezond verstand. Men moet dan trachten het weer terug te winnen. Er zijn er wien dit niet meer gelukt”.

Zulke uitingen mogen overdreven zijn, kenschetsend zijn zij toch.

Dat er veel schoolmeesterij is te Delft zal geen onbevooroordeeld man tegenspreken. Is het met de begrippen van Hooger Onderwijs en Vrije Studie overeen te brengen dat men voor zekere examenvakken een bepaald getal afgewerkte teekeningen moet kunnen overleggen om toegelaten te worden? Zouden, indien de candidaat door enkele zijn vaardigheid in het hanteeren van trekpen en penseel getoond heeft, werkteekeningen in potlood en schetsen uit de hand geen voldoende blijken van kennis op kunnen leveren? Is de vaardigheid om zijn gedachten in schetsen weer te geven, voor den ingenieur niet minstens van evenveel belang als het zuiver en netjes teekenen?

Aan de P.S. leerde men indertijd drie en twintig soorten van perspectief-teekenen en tezelfder tijd beklagde zich een ambtgenoot tegenover mij, dat de leerlingen met de slagschaduw van een dakvenster op een dakvlak geen raad wisten. Een derde, wien ik daar te gepaster gelegenheid over aansprak, antwoordde: „O, dat zijn van die loopjes, die moeten de jongelui zelf maar leeren”.

In den aanvang van een der eerste examens, die ik bijwoonde, heb ik mij vermeten bescheidenlijk op te merken dat de hoeveelheid werk, die men in een zeker wiskundig vak binnen enkele uren eischte, te groot was. De candidaat moest, dacht mij, ook eenigen tijd hebben om naar de oplossing te zoeken. Neen, werd mij geantwoord, hij moet die zien. Wat heb ik dikwijls aan dat antwoord gedacht als ik, politiedienst verrichtende, de slachtoffers zag sabelen en knabbelen aan het hout van een penhouder!

Zou het niet te vermijden zijn dat de examens grootendeels bestaan in het oplossen van raadsels . . . vraagstukken bedoel ik? Zou er geen andere weg te vinden zijn om den candidaat in de gelegenheid te stellen zijn kennis van het onderwerp in het algemeen te doen blijken?

Is het niet het toppunt van schoolmeesterij een op een tentamen of een gedeeltelijk examen behaald cijver vervallen te verklaren, wanneer er niet binnen het jaar een in zijn geheel voldoende examen op volgt? Mag elkeen niet vrij zijn om zoolang over de studie te doen als hij zelf goedvindt?

Kan men zich voorstellen dat in het brein van een professor het denkbeeld opkomt om tijdens de colleges de laboratoria te sluiten, teneinde het collegebezoek te bevorderen?”

¹⁾ Ik kwam dit toevallig te weten, toen iemand mij om raad vroeg, die aangezocht was om in die fabriek tegen een behoorlijk loon te komen teekenen.

VEREENIGINGSLEVEN.

NED. CHRISTEN STUDENTEN VEREENIGING.
AFD. DELFT.

Donderdag 16 Februari, 8 uur, in de Bibliotheek der Technische Hoogeschool Openbare Vergadering.

Spreker: Mr. P. A. VAN TOORENBURG.

Onderwerp: Beroepskeuze en Psychotechniek.

TECHNOLOGISCH GEZELSCAP.

Voor Film-Lezing van Prof. HENRY SIEDENHOFF, welke gehouden wordt Woensdag 15 Februari, 's middags om 2 uur precies in de Stads Doelen, zijn nog eenige plaatsen te verkrijgen. Men vervoegte zich daartoe tot den Secretaris, den heer W. C. BEDDING, v. Leeuwenhoeksingel 19

VERSLAG VAN DE REDE VAN DEN HEER E. C. FIMMEN OVER: „HET I.V.V. EN EEN KOMENDE WERELDSTRIJD.”

Spreker begon met zich af te vragen hoe 't stond met de verwickeling van de leuze waaronder grote massa's den afgelopen oorlog ingegaan zijn, opgehitst door hun regeeringen, namelijk deze: „Gij strijdt den laatsten oorlog, gij strijdt voor de vrede op aarde.”

Ten aanzien van dit punt, moet zo we de feiten onder ogen zien, ons grootste optimisme wel in pessimisme verkeren. Al was dit maar 't feit dat na het sluiten van den vrede nog honderdduizenden op de slagvelden in Rusland, Perzië en Klein-Azië gesneuveld zijn. Doch belangrijker is nog voor West-Europa de opeenhoping van brandstof gedurende de laatste jaren; de militaire, echter niet morele ontwapening van Duitschland door 't verdrag van Versailles, de positie van Hongarije door 't verdrag van Trianon, de politieke en economische tegenstelling tussen Frankrijk en Engeland tot uiting komend in scherpen vorm in hun politiek in Klein-Azië, en eindelijk de grote economische tegenstelling Amerika Japan, vooral ten aanzien van China.

Uit dit alles valt te konkludeeren dat de arbeidersklasse die door een oorlog 't meest van allen getroffen wordt, reden heeft waakzaam te zijn, reeds uit weloverwogen eigenbelang.

Enkele cijfers demonstreeren genoegzaam de katastrofe die de laatste oorlog is geweest. Teruggang in geboorten meer dan 20 000.000. Gestorven door epidemiën, ondervoeding, enz. 15 000.000, waarvan 9.829.000 direct door den oorlog gedood. Totaal zijn 35.380.000 menschenlevens verloren gegaan. Hierbij dienen nog gevoegd de 18.000 000 Russen die op 't ogenblik de hongerdood sterven, waarvan de regeeringen der Europeese landen die in September j.l. geweigerd hebben ter hulp te komen er 10.000 000 direct op hun geweten hebben. Omtrent de materiele schade gaf spreker tevens belangwekkende cijfers. Hier van de volgende: De Engelse arbeidersleider Clynes heeft in 't parlement voorgerekend dat in Engeland iedere familie gemiddeld 3 pond belasting per week betaalt, waarvan 2 pond 3 shilly direkt op rekening der oorlogskosten komen.

En dat de regeeringen die voor „de wereldvrede” in den oorlog gegaan zijn, en de volksmassa's met die leuze hebben opgezweept, hierin zelf niet gelooven bewijzen de cijfers. De verschillende landen hebben een gezamenlijk staand leger van 6 miljoen, man terwijl Japan, Italië en Frankrijk samen een ekstra reserve van 10 miljoen man tot hun onmiddelijke beschikking hebben. 't Legerbudget van Enge-

land is nu 205 miljoen pond tegen 35 vóór den oorlog, 't vloodbudget 105, tegen 50 vóór den oorlog, terwijl een nieuw budget van 25 miljoen pond voor de luchtvloot is geschapen. Vóór den oorlog waren in het hoofdkwartier 1459 man, tans 4866. De staf der admiraliteit was 4400 man sterk tans 11.100.

De vrees voor een nieuwe oorlog is bij hen juist zeer sterk, terwijl hun wil om dien te voorkomen nihil is. Aan de konferentie van Washington is als zodanig dan ook niet anders dan een beperkte economische waarde te hechten; de bewapeningslasten zullen tijdelijk iets minder zwaar drukken. Voor den vrede heeft zij niets opgeleverd; zij was hier trouwens toe gedoemd krachtens de geest van hen die de onderhandelingen voerden, bijgestaan door technische adviseurs, als industrieelen en militairen, die belang bij 't voortbestaan van het militarisme hebben. In dit verband vroeg de heer Fimmen zich af, of 't wel verstandig zou zijn op een vegetarisch kongres slaggers en veefokkers als technische adviseurs te laten optreden.

De vakbeweging heeft nu als 1e punt op haar programma staan: bestrijding van het militarisme, een opvatting die betrekkelijk nog jong is. In grote arbeiderskringen immers leefde vóór den oorlog de overtuiging dat de vakbeweging zich slechts had in te laten met arbeidsvoorwaarden, meer in 't bijzonder loonsverhoging. Voor deze opvatting heeft men zwaar moeten boeten. Er werd dus door de vakbeweging, (gesproken wordt slechts over 't I.V.V., dat organisatorisch gesproken de grootste en sterkste eenheid is die de vrede wil) een principieel nieuwe koers ingeslagen toen in November 1919 op het kongres te Amsterdam een motie in dien geest werd aangenomen. De stellingname werd nog verscherpt toen in November 1920 te Londen de vertegenwoordigers van 24 miljoen arbeiders verklaarden dat er een intensieve propaganda gevoerd moest worden tegen reaktie en militarisme, en dat een oorlog moest worden beantwoord met boycot en algemeene werkstaking, welke motie te voren reeds was aangenomen door de internationale beroepssecretariaten van transportarbeiders, metaalbewerkeren en mijnwerkers.

Echter is een resolutie nog geen werkstaking, en is nodig intensieve propagande en organisatie. Propaganda om de geest der arbeiders anti-militaristisch te maken, organisatie om te stellen een veldtochtsplan van de vrede tegenover dat van den oorlog. Een eigen inlichtingsdienst moet georganiseerd worden. Ondanks de soms ver van anti-militaristische geest der arbeiders vindt spreker aanwijzingen dat 't werkelijk zal gelukken de arbeiders in een internationaal front tegen den oorlog te verenigen. Hij noemt als zodanig de boycot van Hongarije, en de weigering tot vervoer van wapens en munitie naar Polen, voor de oorlog tegen Sovjet-Rusland.

Spreker betreurt dat de Delftse Studenten, in vroeger jaren vaak aan de spits strijdend voor nieuwe ideën, in den laatsten tijd er zich toe bepalen een technische onderkruipersdienst te organiseren, maar hoopt toch dat ook velen onzer zich zullen scharen aan de kant van de arbeidersklasse in hun strijd.

SCH.

Wij willen, het verdere deel van het in dit verslag gevatte betoog, laten voor wat het is. Alleen de laatste alinea noopt ons tot een opmerking.

De thans, door de vakvereniging geschapen toestand, in en rond Berlijn, en op de spoorwegen in Duitschland, bewijst afdoende dat de zg. onderkruipersbond, waarmee waarschijnlijk bedoeld is de Economische Bedrijfsorganisatie, niet louter op grond van hersenschimmen is opgericht.

RED.

PSYCHOTECHNIEK EN BEROEPSKEUZE.

Binnenkort (16 dezer), in Zaal 207, geb. W. en S. spreekt Mr. P. A. v. TOORENBURG over bovengenoemd onderwerp voor de vereenigingen S. S. S., N. C. S. V. en S. T. V., (v. Dem. Ing. en Arch.) Wij kunnen niet nalaten dit in aller aandacht aan te bevelen. Is de beroepskeuze reeds sedert vele jaren een groote moeielijkheid geweest, (immers geldt hier niet wel zeer sterk de „embarras-du-choix”), ze is in de latere jaren zoo mogelijk nog toegenomen. Niet alleen op „vak”terrein, maar ook op administratief en meer bepaaldelijk intellectueel- ja op elk ander terrein, doet ze zich gevoelen.

Van alle zijden en op alle manieren wordt er naar gestreefd een oplossing te vinden en goede voorlichting met eenige kans op goede gevolgen te verkrijgen. Zoo heeft zich dan ten slotte de psychotechniek, de toepassing der experimenteele psychologie op het bedrijfsleven, opgeworpen als helpster. Groote industriele ondernemingen maken van haar inkomsten gebruik, waar „killed labour” vereischt is en d. i. speciaal het geval bij bedrijven als spoor en tramweg, telefoon, enz. tracht men zijn voordeel te doen met wat de psychotechniek leert.

„The right man on the right place”, hieraan zal steeds meer als eerste eisch voldaan moeten worden. Het is niet moeilijk in te zien, dat deze kwestie, op het Taylorterrein zich bewegend, een zeer interessante en zeer urgente sociale (maatschappelijke) zijde heeft. Waarom we dus een ieder uitnoodigen om deze voordracht bij te wonen; voor ons, a. s. ingenieurs is de zaak zeker van het allergrootste belang.

Namens de vereenigingen:

J. J. VAN WOUW,

Soc. Secr. der N.C.S.V. afd. Delft.

SPREEKTRIBUNE.

UIT DE GROOTE-MENSCHENPERS.

Wij lezen in „De Avondpost” van 6 dezer:

Goedkoope wekkers.

Eene Britsche firma te Huntingdon is bezig het op te nemen tegen Duitsche fabrikanten van goedkoope wekkers ondanks het voordeel hetwelk de Duitschers hebben ten opzichte van den geldkoers. De Britsche firma is voornemens, door middel van massa-productie wekkers te vervaardigen, die in winkels voor vier shillings zullen worden verkocht en, naar verklaard wordt, meer betrouwbare artikelen zullen zijn dan de Duitsche wekkers, die voor overeenkomstigen prijs worden ingevoerd. De firma heeft verklaard, dat haar fabriek jaarlijks tusschen 1½ en 2 miljoen wekkers zou kunnen vervaardigen.

Wij vragen ons af, of de Delftsche goedkoope-wekker-fabrikanten hiertegen zullen kunnen blijven concurreeren en tevens, of zij in staat zullen zijn, te beletten, dat de nieuwe Corpssenaat bij voorkomende gelegenheden ook steeds te laat komt.

DES PROFFEN DOCHTERKEIN.

Een ballade anno 1300.

Daar leefde in Delfland een oude prof,
De taaiste van alle proffen,
Z'n kop die blonk en z'n oog was dof
't Was er zoo'n oude versleten slof,
De oudste van alle sloffen,
Z'n voorhoofd dat was zoo hoog en zoo kaal

En hij was zoo droog en zoo geniaal
En dat zijn niet veel Delftsche proffen.

Maar daar was ook geen prof in 't land van de stank
Die roemen kon op zoo'n dochter,
Met haren zóó blond en een huidje zóó blank
Met zóó'n lach in haar oog en een stem met zóó'n klank
En iedere man die mocht 'r
En dacht hoe komt nou zoo'n ouwe prof
Zoo'n stuk exsiccator, zoo'n taaie slof
Aan zoo'n mieters aardige dochter.

En heel de T.H. was gek en was fel
Op die prof z'n aardige dochter,
De studs en bedienden, 't heele stel
En de profs en de lectors, tot zelfs de pedel
Om een lach en een lonkje vocht' er,
Maar zij als een wijze en handige meid,
Ze hield 't met iedere faculteit
Want ze was d'r vaders dochter.

En als zij dan door de straten toog,
Tot erger van alle vrouwen,
Met aan iedere vinger een technoloog
Een civiel aan haar arm en een licht in 'r oog
En de rest der galants aan haar mouwen,
Dan maide ze studs met een blik en een lach
En de lijken vermeerderden iedere dag
In de drassige Delftsche gouwen.

Daar was d'r een die voor zijn propjes zat
Die voste veel nachten en dagen
Hij voste wanneer ik mafte of at
En als ik een stuk in m'n donder had
Dan zat hij z'n hersens te plagen,
En hij werd zoo geel en hij werd zoo groen
En daar was geen mensch die d'r iets aan kon doen
Hij voste veel nachten en dagen.

Hij heeft gevost tot die dochter kwam
Toen kreeg hij een ander verlangen
Toen heeft hij z'n heele propjes gezwam
Als een vod aan de kapstok gehangen
En als nu een ander mafte of at
Of een reuze stuk in z'n donder had
Dan wist je wel waar die stumperd zat
Ze had 'm zoo zoet gevangen.

Toch heeft ie getracht z'n propjes te doen
(Verliefden lui zijn van die dwazen)
En meer dan een uur zat hij daar in 't smoel
Van die prof als maar nonsens te dazen
Maar toen hij voelde dat ie bakken ging,
Hoe hij zwoegde en zweette en vocht er,
Toen donderde hij: „Jij droge Piet
En geef je me ook mijn propjes niet
Toch neem ik, goddomme, je dochter.”

't Klinkt zoo droevig 't eind van 't lied
Hij had 't finaal verkorven
De stumperd hij haalde z'n propjes niet
En hij kreeg ook des proffen dochter niet,
Ook bij haar was zijn kans bedorven,
Want die ouwe, die arme, die droge prof
Dat stuk exsiccator, die taaie slof
Die is 's avonds van schrik nog gestorven.

BOEKBESPREKING.

D. S. C. ALMANAK VOOR 1922.

Door een misverstand viel uit de bespreking van den Almanak in het vorige nummer op bldz. 99, 3e regel van onder de volgende alinea weg:

„Het dan volgende stuk „De oude Delft” is een nauwkeurige en dettige beschrijving van deze gracht; het begin ervan bevat een protest tegen de haar bedreigende verminking door de electriche tram, waarmee de overgrootte meerderheid onder ons wel zal instemmen en dat daarom in dezen Almanak zeker op zijn plaats is. Ook verder lijkt me de opname van deze beschrijving gelukkig; het zal voor velen een prikkel zijn zelf al die opgesomde schoonheden eens beter te bekijken. Als bezwaar kan gelden, dat het doorlezen van het geheel op den duur wat droog is; het is doodjammer, dat geen illustratie's — foto's en teekeningen — tusschen den tekst zijn aangebracht.”

ALMANAK DER D.V.S.V. 1922.

Dank zij het batig saldo van het lustrum kon er een uitgebreide almanak verschijnen, doch haar armoedig blauw kleedje bleef zij behouden.

Het teekenwerk was dit jaar buitengewoon goed. De titelplaat is zeer juist getroffen. Zij stelt voor het D.V.S.V.-bootje met den clubuil op den voorsteven en geleid door Minerva, met bolle zeilen de golven van de weinig bewogen zee van 's clubs leven doorklievend.

De in de geschreven almanak voorkomende hoofdjcs voor den kalender zijn aardig en meerendeels origineel, Februari, April, Juli en November zijn ook fijn geteekend.

Volgt dan het hoofdje van de tooneelvereeniging L.U.S van dezelfde teekenaarster als het titelblad en meer haar genre. Ofschoon een afgezaagd thema is het uitstekend geteekend, vooral de gelaatsuitdrukking en de houding van den nar.

De voorstelling van Lucullus geeft een goed beeld van haar welgevulde voorraadselder! Wat de indruk op andere betreft had deze prent wel als L.U.S-hoofdje kunnen dienst doen, zoo lustig waait het tafelkleed, danst de deksel door de kamer en grillige vormen hebben de kisten, zelfs de almanak op tafel loopt spits toe.

De teekening van de ongenoemde muziekvereeniging kenmerkt zich door eenvoud. De lustrumplaat, hoewel technisch veel te wenschen overlatend geeft een gemakkelijke opsomming van de meest humoristische typen en curiositeiten uit den lustrumtijd.

De mengelwerkplaat, keurig uitgevoerd en aardig gevonden geeft een zeer optimistisch beeld van den inhoud.

Lest best de Varia-teekening, geestig opgevat en met zorg uitgevoerd: een grijnslachende duivel met goedmoedig twinklend oog beschouwt de aan de kaak gestelden; komen we nu tot de inhoud. De kalender is ruimschoots gevuld, maar lijdt hier en daar wel aan woodbee-geestigheid. Na het officieele gedeelte, jaarverslagen en toespraken volgt een gedicht op het lustrum dat, al is het dan ook in den volsten zin van het woord een rijmpje, toch een enthousiaste en genoegelijke herrinnering aan dien tijd is. „Lustrum-impresies” is vlot en geestig geschreven, de meest komische momenten uit den dollen lustrumtijd naar voren halend.

Het Mengelwerk is vergeleken met het vorige jaar niet minder te noemen. Bij het schrijven van een kritiek moet men bedenken dat geen hoog literaire verwachtingen kunnen worden gekoesterd. Duidelijk blijkt steeds weer dat de gedachten en motieven veel beter zijn dan de uitwerking ervan. „Indruk” maakt een uitzondering, de frissche op-

wekkende gedachte erin is goed weergegeven. Het eerste stukje „Verlangen” is diepgevoeld en vrij goed geschreven. „Zielelijden”, een leuk verteld verhaaltje houdt met „Indruk” de gezonde opgewekte geest er in. Het gemis aan literaire gaven doet zich gevoelen in „Een oogenblik” en het tweede „Verlangen.”

De toon van het laatste doet mijns inziens afbreuk aan het voorafgaande stukje van denzelfden titel. Een gedichtje „Feuilleté” luchtig en pittig, steekt gunstig af bij dichtertelijke ontboezemingen in de vorige almanak.

Ten laatste, „Verzuchting van een 5e jaars”, een weemoedig stemmende zelfkritiek, bekend van 't lustrum.

De Varia zijn wat zachtzinniger dan de titelplaat doet vermoeden, persoonlijke toespelingen ontbreken bijna geheel en zouden we niet liever „op zijn Hollandsch” de waarheid betrachten?

Tot slot: de ledenlijst, wier verzorging, een minder aangename taak, dezen keer toch wel heel wat te wenschen overlaat. In de ledenlijst ontbreekt ons verdienstelijkst clublid, terwijl aan de adreslijst, in 't bijzonder die der oud-leden blijkbaar geheel geen moeite werd besteed.

JAARBOEK VAN NEDERLANDSCHE AMBACHTS- EN NIJVERHEIDSKUNST 3e Jaargang 1921.

Voor de derde maal is het Jaarboek van Nederlandsche Ambachts- en Nijverheidskunst verschenen. Van de oorspronkelijke opzet, om er een door en door goed verzorgd boek van te maken, is niet afgeweken. Naast een schat van afbeeldingen verzamelde de redactie tekstbijdragen van Dr. Bierens de Haan, Mr. van Royen, de ceramist Nienhuis, etc. De typograaf-ornamentist De Roos nam de verzorging van den druk en de versiering van den band op zich. Het boek verdient zijn plaats zoo goed in elke woning als in elke inrichting van onderwijs. Gewezen zij hierbij van hoeveel nut kunnen zijn de afbeeldingen van het Jaarboek, die juist tot dergelijke doeleinden, ook zonder tekst en aan één zijde gedrukt, in portefeuille verkrijgbaar worden gesteld.

INGEKOMEN TIJDSCHRIFTEN

ANTHROPOSOPHIE. Maandblad voor sociale, paedagogische, en geesteswetenschappelijke vraagstukken. Proefnummers zijn bij den heer Ekker verkrijgbaar.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

Wijziging in den lesrooster 1921/22 na de Kerstvacantie (betreffende colleges Prof. Lichtenbelt).

Donderdag 9--10, 11--12 W₁ S₁ E₁
 „ 1--2 S₁ E₁ M₂ C₃ B₃ T₃ B₅ wordt gegeven door Prof. Andriessen in zaal 207.

Woensdag 11--12 C₃ S₄ W₅ wordt gegeven door Prof. Dijkhoorn in zaal 207. De aanvang van dit college zal nader worden bekend gemaakt.

Woensdag 1--2 S₃ S₄ wordt gegeven door Prof. Andriessen in zaal 135. Dit college is aangevangen op 1 Febr.

UITSLAG EXAMENS.

Geslaagd voor het Candidaatsexamen voor Werktuigkundig ingenieur:

J. van Achterberg.	F. E. Karthaus.
A. M. Asselbergs.	H. E. J. G. ter Kuile.
V. Boeken.	F. W. Leewens.
J. G. Boerma.	G. Oudemans.
C. H. Bouvy.	B. A. Overman.
W. K. de Bruin.	J. A. Pennink.
G. C. Brunting.	E. L. C. Schiff Jr.
C. H. Buitenhuis.	J. G. Schlingeman.
N. D. Charlouis.	J. S. V. J. Spée.
J. E. V. Dingemans.	M. van Stappen.
F. L. B. W. van Exter.	L. P. Stephan.
K. L. van Geelen.	W. Tempelaar Lietz.
H. C. M. H. Goossens.	O. van den Toorn.
M. J. M. G. Groutars.	B. Ulrich.
J. J. C. Hardenberg.	L. G. Versteegje.
W. B. I. Hofman.	B. L. Voskuil.
H. 't Hooft	O. S. Vrijburg.
C. M. Kan Pzn.	

Geslaagd voor het Candidaatsexamen voor Scheepsbouwkundig ingenieur:

G. van Aller.	H. W. Haverkamp.
M. F. Gunning.	J. A. Schepers.

Geslaagd voor het Candidaatsexamen voor Electrotechnisch ingenieur:

R. Baggerman (met lof).	K. W. Moerman.
J. Blommers.	J. G. W. Mulder.
N. E. Groeneveld Meyer.	F. W. Rabe.
J. M. van Heusden.	P. Timmerman.
W. L. J. Huyer.	J. Kipperman.
K. S. Martens.	F. C. A. T. Michielsen, w.i.
J. W. L. van der Moer.	

Geslaagd voor het Ingenieursexamen voor Werktuigkundig ingenieur:

J. Bethlem.	F. J. H. Kupka.
H. A. Bol.	D. P. van Leeuwen.
M. J. C. Büchli.	O. F. H. H. van de Loo.
H. E. Corporaal.	A. H. Meursing.
M. J. van Dijk.	J. B. Peyrot.
A. Escher.	H. A. Romp.
P. de Fremery.	J. Roosenschoon.
H. J. A. J. de Groen.	F. M. van Rijswijk.
C. H. van Hasselt (met lof).	L. D. Teutelink.
G. Jöbsis (met lof).	F. J. J. Trapman.
H. L. King (met lof).	H. Verkerk.
A. E. Klay.	J. E. de Vries.
L. P. Knape.	K. de Vries.
G. Kortlandt.	M. Wildeboer.

Geslaagd voor het Ingenieursexamen voor Scheepsbouwkundig ingenieur:

Th. W. Körber.	E. Luchsinger (met lof).
----------------	--------------------------

Geslaagd voor het Candidaatsexamen voor Mijningenieur:

M. E. Akkersdijk.	P. G. H. A. Fermin.
H. Th. Bakker.	B. A. Geerlings.
C. A. Beukers.	K. G. P. Post.
H. L. Dinger.	H. J. Schuiling.

Geslaagd voor het Ingenieursexamen voor Mijningenieur:

C. P. M. Frijlinck.	G. Roos Jr.
E. A. L. Gevaerts.	G. J. Wally.
H. K. Hylkema.	N. A. A. Smets.
A. van Overstraten Kruysse.	A. G. H. Straatman.
S. H. van Kuyk.	

MEDEDEELINGEN.

VRIJE STUDIE.

VRIJDAG 16 FEBRUARI 1922 Voordracht van

Dr. W. C. G. BIJVANCK

over

OORLOGSPOLITIEK,

in de Bibliotheek der Societeit Phoenix.

Aanvang 8 uur.

Dr. W. C. G. Bijvanck is de grijze en geestige conservator der Koninklijke Bibliotheek en schrijver der bekende schetsen in de Groene Amsterdammer. Hij is een der beste kenners der hedendaagsche politieke toestand en zal a. s. Vrijdag over bovengenoemd onderwerp een ongetwijfeld boeiende causerie houden. Door verschillende omstandigheden was geen zaal beschikbaar, waarna het Bestuur der Societeit Pnoenix, welwillend hare Bibliotheekzalen ter beschikking stelde, welke echter uiteraard slechts voor heeren geëmancipeerd zijn.

CORRESPONDENTIE.

R. M. S. Wij danken U.

AURELIUS MARCUSSEN. Niet bijster aardig. Probeer U het nog eens?

J. H. — Als u het goed vindt, willen wij uw stuk nòch vet, nòch gewoon drukken.